

Η Βιβλιοθήκη και τα Χαμίνια*

Του Ελευθέριου Βέτσιου

Αφορμή για την παράθεση των παραπάνω σκέψεων αποτελούν τα εγκαίνια της επαναλειτουργίας, μετά από εκατοντάδες μάλιστα χρόνια, της περίφημης βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας. Πεντακόσιοι περίπου υψηλοί προσκεκλημένοι παρευρέθηκαν στα εγκαίνια αυτά, και μεταξύ αυτών διανοούμενοι, πολιτικοί, βασιλείς και πρόεδροι κρατών. Βαρυσήμαντοι λόγοι εκφωνήθηκαν, υψηλών νοημάτων, ανάλογοι του γεγονότος που όντως ήταν σημαντικό και σπάνιο.

Η επανίδρυση της βιβλιοθήκης αποτελεί πράγματι ένα σημαντικό γεγονός για τον ανθρώπινο πολιτισμό, που όπως και να έχει, σημειολογικά τουλάχιστον η λειτουργία της αποτελεί όπλο και ασπίδα, δικαίωμα και υποχρέωση που πολεμά τον πόλεμο, την αποχαύνωση, την αδικία, τη φτώχεια. Η ίδρυσή της, όμως, ελπίζω να καταστεί φάρος γνώσης για όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από την πνευματική και οικονομική τους κατάσταση, και όχι, όπως άρχισε να φαίνεται, μέσο συσσώρευσης συναλλάγματος και τουριστών σε ένα κράτος που η βασική παιδεία του είναι ακόμη ανύπαρκτη. Θα μου πείτε ότι ένα κράτος αυτά μοστράρει, τη βιτρίνα του, τα μεγαλειώδη έργα του, την υπέρογκη αρχιτεκτονική του. Ένα κράτος δε δείχνει ποτέ τα ερειπωμένα του σχολεία, τα εξαθλιωμένα του πλινθόσπιτα, τα ανύπαρκτα εκπαιδευτικά του συστήματα.

Και όμως λίγο πιο εκεί, στις άλλες γειτονίες αυτής της χαώδους πόλης, εκεί όπου η ζωή είναι ζόρικη, και δίνει τη μάχη της με το λιοπίρι και το άδικο, εκεί βγαίνουν κάτι νύχτες κάτι ξυπόλητα χαμίνια και ζωγραφίζουν θυμωμένα όνειρα στους τοίχους που αντανακλούν μια ζωή χωρίς μόρφωση, χωρίς ουσία. Κάτι ξυπόλητα χαμίνια που δεν έπιασαν ποτέ τους στο χέρι ένα αξιόλογο βιβλίο. Κάτι χαμίνια με ξεφτισμένες πάνινες τσάντες κάτω από τα ξεχαρβαλωμένα τους θρανία, που βγαίνουν και ζωγραφίζουν θυμωμένα όνειρα, γιατί δεν ξέρουν καλά-καλά να γράφουν. Κι ας έκαναν πως δεν τα πρόσεξαν οι βασιλείς και οι πρόεδροι, οι δυνατοί του κόσμου, η αφρόκρεμα των γραμμάτων. Και ας έβαλαν χιλιάδες φρουρούς στα περάσματα να μη τους χαλάσει τη φιάστα η πλέμπα. Κάτι ξυπόλητα χαμίνια με όνειρα γεμάτα θυμό. Όταν, όμως χαμηλώσουν οι προβολείς, ας μη τα ξεχάσουν, αλλιώς κάπου ξανά θα φανούν στο πέλαγος οι γαλέρες του Κάισαρα, κάπου από τα έγκατα της πόλης οι τρελοί του θεού ή του διαβόλου θα φανούν και τότε ίσως μαζεύουμε της στάχτη της ματαιόδοξης δημιουργίας μας. •

*Χαμίνι = το αλητάκι, το παιδί του δρόμου

Δρόμος

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΔΡΥΜΟΥ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2002

6ο έτος επανέκδοσης φύλλο 34ο ΤΙΜΗ 0,01 ευρώ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ
ΔΡΥΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΜΥΓΔΑΛΩΝΙΑΣ Τ.Κ. 57200
INTERNET: www.geocities.com/pdrimos
E-mail: pdrimos@email.com

ΔΙΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΡΥΜΟΥ